

25 noiembrie – 1 decembrie

Nicio condamnare

Textul de memorat: „Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firii pământești, ci după îndemnul Duhului.” (Romani 8:1)

Romani 8 este răspunsul lui Pavel la Romani 7. În Romani 7, Pavel vorbește despre frustrare, eșec și condamnare. În Romani 8, condamnarea a dispărut, a fost înlocuită cu eliberarea și biruința în Isus Hristos. În Romani 7, Pavel spunea că, dacă refuzi să-L primești pe Isus Hristos, vei avea parte de o experiență deplorabilă. Vei fi un rob al păcatului, incapabil să faci ce alegi să faci. În Romani 8, el spune că Hristos Isus îți oferă eliberarea de păcat și libertatea de a face binele pe care vrei să îl faci, dar pe care firea pământească nu te lasă să îl faci.

Pavel explică mai departe că libertatea aceasta a fost cumpărată cu un preț infinit. Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a luat asupra Sa natura omenească - singura modalitate prin care putea să intre în legătură cu noi, să fie un exemplu desăvârșit pentru noi și să moară în locul nostru. El a venit „într-o fire asemănătoare cu a păcatului” (vers. 3). Ca urmare, cerințele drepte ale Legii pot să fie împlinite în noi (vers. 4). Cu alte cuvinte, Hristos a făcut posibilă biruința asupra păcatului și împlinirea cerințelor clare ale Legii pentru cei care cred, dar nu ca mijloc de mântuire, ci ca rod al ei. Ascultarea de Lege nu a fost și nici nu va putea fi vreodată un mijloc de mântuire. Acesta a fost mesajul lui Pavel, mesajul lui Luther și trebuie să fie și mesajul nostru.

Duminică, 26 noiembrie – A fi „în Hristos”

1. De ce nu mai există condamnare pentru cei ce sunt „în Hristos Isus”? Romani 8:1

Expresia „în Hristos Isus” apare frecvent în scrierile lui Pavel. A fi „în Hristos Isus” înseamnă a-L primi pe Hristos ca Mântuitor personal. Cel care a făcut acest lucru se încrede în El necondiționat și a hotărât să-și însușească modul de viață al lui Hristos. Rezultatul este o legătură personală strânsă cu Hristos.

A fi „în Hristos Isus” este în contrast cu a fi „în firea pământească” și cu experiența prezentată în capitolul 7, unde Pavel îi descrie pe omul aflat sub convingerea că este pământesc, adică rob al păcatului. El se află sub condamnarea la moarte (Romani 7:11,13,24). El slujește „legii păcatului” (Romani 7:23,25). Starea în care se află este cumplită (Romani 7:24).

Păcătosul I se predă apoi lui Isus și situația lui se schimbă. Dacă înainte era condamnat ca un călcător al Legii, acum este desăvârșit în ochii lui Dumnezeu, ca și când nu ar fi păcătuit niciodată, deoarece neprihănirea lui Isus Hristos îl „îmbracă”, îl acoperă cu totul. Nu mai este nicio condamnare, nu pentru că el nu ar avea greșală ori păcat sau pentru că ar merita viața veșnică (categoric, nu o merită!), ci pentru că raportul vieții desăvârșite a lui Isus stă în locul raportului vieții lui. Însă vestea bună nu se sfârșește aici.

2. Ce anume îl izbăvește pe om din robia păcatului? Romani 8:2

Aici, „legea Duhului de viață în Hristos” înseamnă capacitatea dată de Hristos de a trăi după îndemnul Duhului, în contrast cu „legea păcatului și a morții”, descrisă în capitolul 7 ca fiind legea prin care domnește păcatul, al cărui final este moartea.

„Orice om care refuză să I se predea lui Dumnezeu este sub controlul unei alte puteri. El nu-și aparține. El poate vorbi despre libertate, dar este în cea mai dezgustătoare robie (...) în timp ce, cu îngâmfare, se mângâie cu ideea că urmează hotărârile propriei judecăți, el ascultă de voința domnului întunericului. Hristos a venit pentru a sfărâma cătușele care țin sufletul în robia păcatului.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 402

Ce diferență este între a fi rob al lui Hristos și a fi liber în Hristos?

Luni, 27 noiembrie – Ce nu putea să facă Legea

Legea (ceremonială, morală, sau chiar ambele), oricât de bună ar fi, nu poate să ne împlinească cea mai mare nevoie: să ne mântuiască, să ne salveze de condamnarea și moartea aduse de păcat. Pentru acest lucru, trebuie să mergem la Isus.

3. Ce a făcut pentru noi Hristos, iar Legea, prin însăși natura ei, nu poate să facă? Romani 8:3,4

Dumnezeu a oferit un remediu, „trimițând pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului”, și „a osândit păcatul în firea pământească”, întruparea lui Hristos a fost un pas important în planul de mântuire. Este bine să înălțăm jertfa, dar, în realizarea planului de mântuire, trăirea lui Hristos „într-o fire asemănătoare cu a păcatului” a fost, de asemenea, extrem de importantă.

Ca urmare a faptului că Dumnezeu L-a trimis pe Hristos, noi avem posibilitatea de a îndeplini porunca Legii, adică cerințele Legii. „Sub Lege” (Romani 6:14), lucrul acesta ne-a fost imposibil, dar „în Hristos” este posibil.

Totuși trebuie să ne aducem aminte că a împlini porunca Legii nu înseamnă a împlini Legea suficient de bine încât să câștigăm mântuirea. Varianta aceasta nu există și nici nu a existat vreodată. Înseamnă pur și simplu a trăi viața pe care Dumnezeu ne face în stare să o trăim, înseamnă o viață de ascultare, în care am „răstignit firea pământească cu toate patimile și poftetele ei” (Galateni 5:24), o viață în care reflectăm caracterul lui Hristos.

În versetul 4, „a trăi” înseamnă „a ne comporta”. Expresia „fire pământească” ne trimite cu gândul la omul nerenăscut, de dinainte sau de după convingerea de păcat. A trăi după îndemnul firei pământești înseamnă a fi condus de dorințe egoiste. Prin contrast, a trăi după îndemnul Duhului înseamnă a împlini porunca Legii. Numai cu ajutorul Duhului Sfânt putem să o împlinim. Numai în Hristos Isus se află libertatea de a face tot ce ne cere Legea. Fără Hristos, nu ar exista o asemenea libertate. Cel înrobitor de păcat constată că îi este imposibil să facă binele pe care alege să-l facă (vezi Romani 7:15,18).

Meditează la eșecurile pe care le-ai avut în încercarea de a împlini Legea și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru darul mântuirii prin Isus Hristos!

Marti, 28 noiembrie – Firea pământească sau Duhul?

4. Ce consecințe au „umblarea după îndemnul firei pământești” și „umblarea după îndemnul Duhului”? Romani 8:5,6

„După” este folosit aici în sensul de „în conformitate cu” (grecescul *kata*). „A umbla după” înseamnă a urmări un scop. Unii oameni urmăresc scopul de a împlini dorințele firești; ceilalți au ca țel împlinirea lucrurilor Duhului, urmarea îndemnelor Sale. Pentru că scopul determină faptele, cele două categorii trăiesc și acționează diferit.

5. Ce nu este în stare să facă firea pământească? Romani 8:7,8

A avea ca scop împlinirea dorințelor firei pământești înseamnă de fapt a fi în vrăjmășie cu Dumnezeu, a nu fi preocupat de împlinirea voinței Sale. Un astfel de om poate să fie răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, disprețuind pe față Legea Sa.

Pavel dorește să sublinieze într-un mod aparte ideea că, fără Hristos, Legea lui Dumnezeu nu poate fi împlinită. El se întoarce la tema aceasta din nou și din nou: oricât de mult s-ar strădui, omul nu poate să respecte Legea fără Hristos.

Intenția lui Pavel a fost să-i convingă pe iudei că aveau nevoie de altceva în plus față de „Tora” (Legea) lor. Deși aveau descoperirea divină, ei arătau prin comportamentul lor că se făceau vinovați de aceleași păcate ca neamurile (Romani 2). Lecția principală era că aveau nevoie de Mesia. Fără El, ei erau robi ai păcatului, incapabili să scape de sub stăpânirea lui.

Acesta a fost răspunsul lui Pavel pentru iudeii care nu puteau să înțeleagă de ce lucrurile pe care li le dăduse Dumnezeu în Vechiul Testament nu mai erau suficiente pentru mântuire. Pavel a recunoscut că tot ce avuseseră ei a fost bun, dar că aveau nevoie să-L primească pe Mesia, care venise deja.

Gândește-te la ziua de ieri. Au fost faptele tale după îndemnul Duhului sau după cele ale firii pământești? Ce îți spune răspunsul tău despre tine însuși? Ce schimbări trebuie să faci și cum poți să le faci?

Miercuri, 29 noiembrie – Hristos în voi

În continuarea discuției, apostolul Pavel pune în contrast cele două posibilități pe care le au la dispoziție oamenii: trăirea după îndemnul Duhului și trăirea după cerințele naturii păcătoase, ale firii pământești. O cale duce la viața veșnică, cealaltă duce la moarte veșnică. Nu există o cale de mijloc. Așa cum a zis Isus însuși: „Cine nu este cu Mine este împotriva Mea și cine nu strânge cu Mine risipește” (Matei 12:30).

6. Ce le este făgăduit celor în care locuiește Duhul Sfânt? Romani 8:9-14

Trăirea după firea pământească este opusă trăirii în Duhul. Viața în Duhul este condusă de Spiritul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt. În acest capitol, El este numit Duhul lui Hristos, probabil în sensul că este un reprezentant al lui Hristos și, prin El, Hristos locuiește în cel credincios (Romani 8:9,10).

În aceste versete, Pavel se întoarce la un simbol pe care l-a folosit în Romani 6:1-11. În sens figurat, la botez, „trupul păcatului” (omul cel vechi care i-a slujit păcatului) moare. „Omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El” (Romani 6:6). Totuși, la botez, nu are loc doar o înmormântare, ci și o înviere: cel botezat învie pentru a duce o viață nouă. Acesta înseamnă a omorî omul vechi, alegere pe care trebuie să o facem singuri zi de zi, clipă de clipă. Dumnezeu respectă libertatea omului. Chiar și după botez, încă este cu putință să păcătui. Pavel le scrie colosenilor: „Omorâți mădulele voastre care sunt pe pământ” (Coloseni 3:5).

De aceea, lupta cu păcatul va continua și după convertire. Deosebirea este că acela în care locuiește Duhul are acum puterea divină pentru biruință. Mai mult, fiindcă a fost eliberat în mod minunat de sub stăpânirea păcatului, el nu mai este obligat să slujească din nou păcatului.

Meditează la ideea că același Duh al lui Dumnezeu care L-a înviat pe Isus locuiește și în noi, dacă îi permitem acest lucru. Gândește-te ce putere ne-a fost pusă la dispoziție! Ce ne împiedică să primim Duhul Sfânt?

Joi, 30 noiembrie – Un duh de înfiere

7. Cum descrie Pavel relația cea nouă pe care o avem cu Dumnezeu prin Hristos? Romani 8:15. Ce speranță găsim în această făgăduință? Ce înseamnă aceasta în mod concret?

Relația cea nouă este definită ca eliberare de frică. Un sclav trăiește într-o stare permanentă de frică de stăpân. El nu obține nimic în urma anilor îndelungați de slujire.

Nu tot așa este cu acela care îl primește pe Isus Hristos. În primul rând, el slujește de bunăvoie. În al doilea rând, el slujește fără frică, deoarece „dragostea desăvârșită izgonește frica” (1 Ioan 4:18). În al treilea rând, fiind adoptat ca fiu, el devine beneficiarul unei moșteniri de valoare infinită.

„Duhul de robie se naște din încercarea de a trăi în conformitate cu religia legalistă, din efortul de a împlini cerințele Legii prin puterea proprie. Noi avem speranță numai când intrăm în legământul avraamic, care este legământul harului prin credința în Hristos Isus.” - Comentariile lui Ellen G. White, în *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1077

8. Ce asigurare avem că Dumnezeu ne-a acceptat ca fii și fiice, copii ai Săi? Romani 8:16

Mărturia interioară a Duhului confirmă că am fost acceptați. Deși nu este sigur să ne luăm doar după sentimente, cei care au urmat lumina Cuvântului, atât cât au putut ei să o înțeleagă, vor auzi vocea interioară care îi asigură că au fost acceptați ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Romani 8:17 afirmă că suntem copiii și moștenitorii lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că facem parte din familia lui Dumnezeu și primim o moștenire minunată de la Tatăl nostru. Nu câștigăm această moștenire. Ea ne este dată în virtutea noului nostru statut înaintea lui Dumnezeu, un statut garantat prin harul Său, care ne-a fost pus la dispoziție, pentru că Isus a murit în locul nostru.

Cum este relația ta cu Domnul? îl cunoști cu adevărat sau doar ai cunoștințe despre El? Ce schimbări trebuie să faci pentru a avea o relație mai strânsă cu Creatorul și Răscumpărătorul tău? Ce te reține și de ce?

Vineri, 1 decembrie – Un gând de încheiere

„Planul de mântuire nu le oferă credincioșilor o viață fără suferințe și încercări în lumea aceasta. Dimpotrivă, îi cheamă să-L urmeze pe Hristos pe aceleași cale a renunțării la sine și a ocării. [...] Tocmai printr-o astfel de încercare și prin persecuție este reprodus și descoperit caracterul lui Hristos în cei din poporul Său. [...] Prin părtășia la suferințele lui Hristos, noi suntem educați și disciplinați și suntem pregătiți să luăm parte la slava vieții veșnice.” - *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, pp. 568-569

„Hristos poate să-i ridice chiar și pe cei mai păcătoși din groapa degradării și să-i așeze acolo unde vor fi recunoscuți ca fii și fiice, copii ai lui Dumnezeu, moștenitori împreună cu Hristos ai unei moșteniri nepieritoare.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 7, ed. 2017, p. 182

„Cel onorat de întregul cer a venit în lumea aceasta pentru a fi capul omenirii, în natura Sa omenească, dovedindu-le îngerilor căzuți și locuitorilor lumilor necăzute că, prin ajutorul divin care a fost oferit, fiecare este făcut în stare să meargă pe calea ascultării de poruncile lui Dumnezeu. [...] Mântuitorul nostru a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră. Nimeni nu trebuie să fie înrobit de Satana. Domnul Hristos stă înaintea noastră ca un ajutor atotputernic.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, ed. 2012, pp. 270-271

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Daniel 10 – Osea 4

1. Ce spune Daniel că se va întâmpla chiar și cu mulți dintre cei înțelepți?
2. Ce i s-a spus lui Daniel că se va întâmpla, de asemenea, când „toate aceste lucruri se vor sfârși”?
3. Prin care patru trăsături de caracter a promis Domnul că va „logodi” casa lui Israel cu Sine?
4. Despre cine și de ce a spus Domnul să fie lăsat în pace?

Profeți și regi, capitolul 48

5. Ce anume nici nu a întemeiat, nici nu poate distruge biserica?